

XLII.

CHANT .I.

V̄s mĕ tŭēs sĭ d̄sĕmānt,
Āvĕkĕ t̄rmāns tānt bĕnīns,
Kĕ nĕ sĕ d̄w̄zĕ dĕ d̄sĕr
Plū- d̄sĕ k'ĕt mā d̄sĕ mōort. <·

RECHANT.

5 S'īl fōōt m̄rīr, m̄rōn d'ām̄r ·><·

2.

Sī klories je suis d'émér,
É tant satisfet tant ures,
Ke je prizz' un de mez annuis
San- mille biéns d'ŭn' ôtre méin. ·><·

3.

10 Puis ke si d̄semant je m̄r
Avĕke t̄rmans tan- bĕnins,
Je ne dĕrch' ōkŭne d̄sĕr
Plū- d̄se k'ĕt mā d̄se mōort. ·><· <·